

РЕШЕНИЕ

№ 3704

гр. София, 09.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. II-Г СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Татяна Димитрова

Членове: Михаил Ал. Малчев
Божидар Ив. Стаевски

при участието на секретаря Алина К. Тодорова
като разгледа докладваното от Татяна Димитрова Въззивно гражданско дело
№ 20221100507557 по описа за 2022 година

Производство по реда на чл. 258 - чл. 273 ГПК.

Постъпила е въззивна жалба от К. С. М. чрез адв. Й.В.Т. – САК, с която частично се обжалва решение на първоинстанционния съд № 3509 от 18.04.2022г. по гр. д. № 74003/2021г. на Софийски районен съд, II ГО, 156 състав в частта, в която е отхвърлен искът на К. М. срещу „Е.Х.И.“ АД, ЕИК: *****, за заплащане на основание чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ, във вр. чл. 225, ал. 1 КТ, на сумата от 8670,96 лева, представляващи обезщетение за оставане без работа в следствие на незаконното уволнение извършено със Заповед за прекратяване на трудовото правоотношение № 572/27.10.2021 г. за периода от 28.10.2021 г. до 28.04.2022 г. Счита, че решението в обжалваната му част е неправилно и необосновано. Моли да се отмени частично първоинстанционното решение, в частта, в която не е уважен предявеният иск и да се постанови ново решение, с което да бъде осъден ответника „Е.Х.И.“ АД да заплати на ищеца сумата от 8 670,96 лв., представляваща обезщетение за оставане без работа в следствие на незаконно уволнение извършено със Заповед за прекратяване на трудово правоотношение № 572 от 27.10.2021г. за периода от 28.10.2021г. до 28.04.2022г. Моли да му се присъдят сторените в настоящото производство разноси, за което представя списък по чл. 80 ГПК.

Депозиран е отговор в срока по чл. 263 ал. 1 ГПК на 06.06.2022г., с който се моли да се остави без уважение въззивната жалба на ищеца като неоснователна и недоказана и да се остави обжалваното съдебно решение в сила в тази му част.

Постъпила е и въззивна жалба от „Е.х.и.“ АД, с която се обжалва решение на първоинстанционния съд от 18. 04. 2022г. по гр. д. № 74003/2021г. на Софийски районен съд, II ГО, 156 състав в частта, в която се признава за незаконно и се отменя уволнението на К. С. М., което е извършено със заповед за прекратяване на трудовото правоотношение № 572/27.10.2021г. на работодателя „Е.Х.И.“ АД, както и на основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ се възстановява К. М. на длъжността „Инженер хидравлични пневматични машини“, която е заемал преди незаконното уволнение, извършено с посочената заповед на работодателя.

Осъден е „Е.Х.И.“ АД да заплати на К. С. М. сумата в размер на 866,67лв., представляваща адвокатско възнаграждение, както и се осъжда дружеството да заплати по сметка на Софийски районен съд сума в размер на 160,00лв., представляваща дължима държавна такса за първоинстанционното производство. Счита, че решението в обжалваната му част е неправилно и незаконосъобразно и моли да бъде отменено. Моли да му се присъдят направените по делото разноски.

Депозиран е отговор в срока по чл. 263 ал. 1 ГПК на 07.07.2022г. от К. С. М., с който се моли да се остави в сила обжалваната от „Е.Х.И.“ АД част като счита, че същото е правилно и законосъобразно в обжалваната част.

Постановено е определение на съда от 19.07.2022г., с което е оставено без уважение искането за събиране на доказателства във въззивното производство, тъй като не са налице предпоставките за това, както и предпоставките по чл. 266, ал. 2 и 3 ГПК. Със същото делото е насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание.

С искова молба от 23.12.2021г. К. С. М. е предявил срещу „Е.Х.И.“ АД конститутивни искове с правна квалификация: чл. 344, ал. 1, т. и т. 2 КТ и осъдителен иск с правна квалификация чл. 344, ал. 1, т. 3, вр. чл. 225, ал. 1 КТ за заплащане на обезщетение в размер на 8 670,96лв. за оставане без работа в следствие на незаконно уволнение извършено със заповед № 572/27.10.2021г. за периода от 28.10.2021г. до 28.04.2022г.

Няма спор между страните относно наличието на съществувало между тях трудово правоотношение, чийто правопораждащ юридически факт е трудов договор 11.12.2007г., в рамките на което ищецът К. С. М. е заемал длъжността „Инженер хидравлични пневматични машини“ с място на работа към отдел „ЕС-Р“ Дирекция „Бизнес реализация“. Не се спори, че е била издадена Заповед за прекратяване на трудовото правоотношение № 572/27.10.2021г. на основание съкращаване в щата. Не се спори също така и, че брутното му трудово възнаграждение за последния пълен отработен месец, който предхожда месеца на уволнението било в размер на 1445,16 лева.ни.

Софийски градски съд, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира, че фактическата обстановка се установява така както е изложена от първоинстанционния съд. Пред настоящата въззивна инстанция не са ангажирани нови доказателства по смисъла на чл. 266 от ГПК, които да променят така приетата за установена от първо инстанционния съд фактическа обстановка. В тази връзка в мотивите на настоящия съдебен акт не следва да се преповтарят отново събраните в първата инстанция доказателства, които са обсъдени правилно, като са преценени релевантните за спора факти и обстоятелства.

Предвид възприемането на установената от първоинстанционния съд фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Съгласно чл. 269 от ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, по допустимостта му - в обжалваната част, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата.

Обжалваното първоинстанционно решение е валидно и допустимо, като при постановяването му не е допуснато нарушение на императивни материалноправни и процесуалноправни норми на закона. Същото е и правилно, като настоящата въззивна инстанция споделя изцяло изложените в мотивите му съображения, обосноваващи окончателен извод за основателност на предявените от ищеца срещу ответника обективно съединени конститутивни искове с правна квалификация: чл. 344, ал. 1, т. и т. 2 КТ и правилност на отхвърления предявен иск от К. С. М. осъдителен иск с правна квалификация чл. 344, ал. 1, т. 3, вр. чл. 225, ал. 1 КТ за заплащане на обезщетение в размер на 8 670,96лв. за оставане без работа в следствие на незаконно уволнение извършено със заповед № 572/27.10.2021г. за периода от 28.10.2021г. до 28.04.2022г. Настоящият съдебен състав споделя мотивите на първоинстанционния съд и на основание чл. 272 от ГПК препраща към тях, защото са съобразени с доказателствата по делото и са постановени при правилно

приложение на материалния закон. При правилно разпределена доказателствена тежест съобразно нормата на чл. 154 от ГПК и изпълнение на задълженията си, посочени в нормата на чл. 146 от ГПК, първоинстанционният съд е обсъдил събраните по делото доказателства, изложил е мотиви, като е основал решението си върху приетите от него за установени обстоятелства по делото и съобразно приложимия материален закон. Изводите на съда са обосновани с оглед данните по делото и събраните по делото доказателства. Във връзка с доводите изложени във въззивната жалба следва да се добави и следното:

Първоинстанционният съд правилно е възприел, че тежестта на доказване, тоест задължението за установяване законността на уволнението носи работодателят „Е.Х.И.“ АД. Законността на едностранното прекратяване на трудовото правоотношение на основание съкращаване в щата се предпоставя от наличието на следните юридически факти - 1) съкращаването на длъжността или на съответната щатна бройка, т. е. на трудовите задължения, които тя включва, да е реално; 2) моментът на уволнението трябва да съвпада или да следва датата, на която е извършено реалното и фактическо съкращаване на щата; 3) компетентният орган да е взел по надлежен ред решение за съкращаване на щата.

Законността на едностранното прекратяване на трудовото правоотношение на посоченото правно основание се предпоставя от проявлението на предходните три компонента заедно с това работодателят да е извършил подбор по реда на чл. 329, ал. 1 КТ, в случай че се съкращава броят на работниците или служителите, заемащи дадена длъжност, а не се премахва самата длъжност.

Правилно съдът е приел, че „Е.Х.И.“ АД не е установил пълно и главно факта, че е налице реално съкращаване в щата. По делото не са представени никакви длъжностни характеристики преди извършеното премахване на длъжността „Инженер хидравлични и пневматични машини“ със Заповед № 603а/25.10.2021 г. и приложеното към нея щатно разписание, респ. ако са налице длъжностни характеристики след съкращаването в щата за останалите длъжности, за да може да се направи извод, дали действително трудовите функции на премахнатата длъжност реално са съкратени или са разпределени към други длъжности. В тази насока, за да може съдът да направи извод дали действително е следвало да се извърши подбор не е от значение наименованието на длъжността, а основните трудови функции на отделните длъжности, за което ответникът работодател не е представил никакви доказателства.

В този смисъл, в случая не е налице реално съкращаване в щата, тъй като за да е налице реално съкращение и при извършена от работодателя евентуална трансформация - когато трудовата функция на съкратената длъжност се прехвърля на друга длъжност със съществено различаваща се трудова функция, както и когато тя се преразпределя между други длъжности със съществено различаващи се трудови функции - така Решение № 404 по гр.д. № 1968/2013 г., IV г.о., ВКС; Решение №153/24.07.2017 по дело №4092/2016 на ВКС, ГК, IV г.о., както и Решение №210/08.10.2018 по дело №4971/2017 на ВКС, ГК, IV г.о. Когато се преценява реалността на съкращаването, преценката за идентичност на трудовите функции се извършва с оглед естеството на възложената работа. В процесния случай, както е посочено съдът приеме, че се касае за длъжности със сходни функции, които в съществената си част се припокриват. С оглед на това работодателят е трябвало да извърши подбор, за да определи кой от работниците, изпълняващи еднакви или несъществено различаващи се трудови функции да бъде уволнен при съкращаване в щата.

След като обуславящият иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ за признаването на уволнението за незаконосъобразно и неговата отмяна е основателен, следва да бъдат уважен и обусловеният от него конститутивен иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ - за възстановяване на ищеца на заеманата преди уволнението работа. От трудовия договор и допълнителното споразумение към него, сключени между страните по делото, се установява наличието на безсрочно трудово правоотношение, поради което ищецът следва да бъде възстановен на заеманата преди уволнението длъжност „Инженер хидравлични и пневматични машини“.

Съдът правилно е преценил, че при произнасянето по иска с правна квалификация чл.

344, ал. 1, т. 3 от КТ, във. вр. чл. 225, ал. 1 от КТ е обусловен от изхода на спора по иска с правна квалификация чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ, работодателят не е успял да докаже, че уволнението е законно и с оглед неблагоприятните последици на доказателствената тежест, съдът е приел недоказания факт за неосъществил се в обективната действителност - арг. чл. 154, ал. 1 ГПК. В Тълкувателно решение № 6 от 15.07.2014 г. на ВКС по тълк. д. № 6/2013 г., ОСГК, е изяснено, че „При предявен иск по чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ вр. чл. 225, ал. 1 КТ доказателствената тежест да установи факта, че след уволнението е останал без работа и не е получавал трудово възнаграждение, е на ищеца“.

При така изложените съображения и поради съвпадане на приетите от двете инстанции изводи, въззивните жалби на К. С. М. и на „Е.Х.И.“ АД следва да бъдат оставени без уважение, като неоснователни, а обжалваното с тях решение, включително и в частта на разноските, като правилно и законосъобразно следва да бъде потвърдено на основание чл. 271, ал. 1 от ГПК.

По отношение на разноските за въззивното производство.

При този изход на спора не се следват разноски в полза на К. С. М. за настоящата въззивна инстанция, тъй като пред въззивна инстанция няма представени доказателства за реалното извършване на разноски, поради което, макар и заявени за присъждане пред настоящата инстанция, такива не следва да бъдат присъждани със съдебния акт.

Така мотивиран Софийски градски съд, Г. О., II-Г с-в,

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ въззивна жалба подадена от К. С. М. ЕГН: ***** срещу Решение № 3509 от 18.04.2021г. по гр.д. № 374003/2021г. II ГО, 156 състав.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ въззивна жалба подадена от „Е.Х.И.“ АД ЕИК: ***** срещу Решение № 3509 от 18.04.2021г. по гр.д. № 374003/2021г. II ГО, 156 състав.

ПОТВЪРЖДАВА решение на първоинстанционния съд от 18.04.2022г., постановено по гр. д. 374003/2021г. II ГО, 156 състав.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва в едномесечен срок от връчването му на страните пред Върховния касационен съд.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____